

2. Ar dokumentai, kuriais iš dalies keičiamos arba papildomos sąlygos, dėl kurių nebuvo derėtasi ir kurios gali būti pripažintos nesąžiningomis ir neskaidriomis, gali būti laikomi sutarčių bendrųjų sąlygų dalimi pagal 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio nuostatas ir ar jiems taikomi tie patys negaliojimo pagrindai, kaip ir pradiniais dokumentams, kurie keičiami ar papildomi?
3. Ar novacijos sutartyje numatytas atsisakymas imtis teisinių veiksmų taip pat turi būti laikomas negaliojančiu todėl, kad klientų pasirašytose sutartyse nebuvo pateikta informacija apie negaliojančią sąlygą ir nenurodyta pinigų suma ar finansinė vertė, kurią jie turi teisę gauti kaip kompensaciją už palūkanas, sumokėtas dėl to, kad iš pradžių buvo nustatytos „apatinės ribos sąlygos“?

Taip nurodoma, kad klientas patvirtina reikalavimo atsisakymą, nors bankas jo neinformuoja, ko būtent jis atsisako ir kiek pinigų atsisako.

4. Ar analizuojant paskolos novacijos sutartį pagal ESTT jurisprudenciją ir Direktyvos [93/13] 3 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį, į ją įtrauktai naujai apatinės ribos sąlygai ir vėl trūksta skaidrumo, nes bankas vėl pažeidžia skaidrumo kriterijus, nustatytus 2013 m. gegužės 9 d. *Tribunal Supremo* sprendime, neinformuodamas kliento apie dėl šios sąlygos patiriamas tikrąsias finansines išlaidas, susijusias su hipoteka, kad klientas galėtų žinoti, kokias palūkanas (ir dėl to susidariusią sumą) jis turės mokėti, jeigu būtų taikoma nauja apatinės ribos sąlyga, ir kokias palūkanas (ir dėl to susidariusią sumą) jis turės mokėti, jeigu nebūtų taikoma jokia apatinės ribos sąlyga, ir jei būtų taikoma suteikiant hipoteka užtikrintą paskolą sutarta palūkanų norma, nenustatant jų apatinės ribos?

Kitaip tariant, ar primesdama dokumentą, pavadintą „apatinės ribos sąlygų“ novacija, finansų įstaiga privalėjo laikytis Direktyvos [93/13] 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnio 2 dalyje nustatytų skaidrumo užtikrinimo reikalavimų ir informuoti vartotoją apie sumas, kurias jis praranda dėl „apatinės ribos sąlygų“ taikymo, ir apie palūkanas, taikomas nesant šių sąlygų, ir ar šie dokumentai taip pat negalioja dėl to, kad ji to nepadarė?

5. Ar nuostatos dėl ieškinių, įtrauktos į bendrąsias paskolos novacijos sutarties sąlygas, gali būti laikomos nesąžiningomis dėl jų turinio pagal direktyvos 3 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į šios direktyvos priedą dėl nesąžiningų sąlygų ir konkrečiai – į šio priedo q punktą (*nesąžiningomis laikomos sąlygos, kurių tikslas yra panaikinti vartotojo teisę pareikšti ieškinį arba imtis kitos teisių gynimo priemonės ar trukdyti naudotis šia teise*), nes jomis apribojama vartotojų teisė įgyvendinti teises, kurias jie gali įgyti arba kurios gali paaiškėti po sutarties pasirašymo, kaip buvo kalbant apie galimybę susigrąžinti visas sumokėtas palūkanas (2016 m. gruodžio 21 d. ESTT sprendimas ⁽²⁾)?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

⁽²⁾ 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimas *Gutiérrez Naranjo ir kt.* (C-154/15, C-307/15 ir C-308/15, EU:C:2016:980).

2018 m. liepos 11 d. Juzgado de Primera Instancia Vigo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bondora AS / Carlos V. C.

(Byla C-453/18)

(2018/C 381/04)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Bondora AS

Atsakovas: Carlos V. C.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB ⁽¹⁾ dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 7 straipsnio 1 dalį ir su ja susijusią jurisprudenciją reikia aiškinti taip, kad pagal šią direktyvos straipsnį draudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai 2000 m. sausio 7 d. Civilinio proceso įstatymo dvidešimt trečios baigiamosios nuostatos [2 dalis], kurioje nustatyta, kad paduodant prašymą išduoti Europos mokėjimo įsakymą nereikia pateikti dokumentų, o jei jie pateikiami, pripažįstami nepriimtinais?
2. Ar 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1896/2006 ⁽²⁾, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, 7 straipsnio 2 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad ši nuostata nedraudžia teismui iš kredito įstaigos reikalauti dokumentų, kuriais ji grindžia savo reikalavimą dėl vartojimo kredito sutarties, sudarytos tarp verslininko ir vartotojo, jei jis mano, kad būtina išnagrinėti dokumentą, siekiant išsiaiškinti, ar šalių sudarytoje sutartyje yra nesąžiningų sąlygų, ir taip įgyvendinti 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais nuostatas ir su jomis susijusią jurisprudenciją?

⁽¹⁾ OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą (OL L 399, p. 1).

2018 m. liepos 12 d. HK pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. gegužės 3 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-574/16 HK / Komisija

(Byla C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: HK, atstovaujama advokatų A. Champetier, S. Rodrigues

Kitos proceso šalys: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- pripažinti apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu;
- panaikinti 2018 m. gegužės 3 d. Bendrojo Teismo sprendimą (byla T-574/16);
- išspręsti bylą iš esmės patenkinant apeliantės pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus, įskaitant bylinėjimosi išlaidų priteisimą iš kitos proceso šalies; arba, jeigu šis reikalavimas nebūtų patenkintas,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą, o bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidų klausimas tuomet būtų išspręstas pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnį.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė nurodo du teisinius pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 17 straipsnio pažeidimu ir motyvavimo dviprasmiškumu, nenuoseklumu ir prieštaravimu. Antrasis pagrindas grindžiamas nediskriminavimo principo pažeidimu ir nepakankamu motyvavimu.